त्रेलोक्य n. (e त्रिलोकी tres mundi - gr. 674. - s. य) tres mundi. Sv. 1.7.24. 4.1. N. 13.16.

রীবিষা (a রিবিষা n. - gr. 674. - tres scientiae, tres libri sacri - Vêdi - s. মৃ) trium Vêdorum peritus. Bn. 9.20.

त्रीरक n. (r. त्रुट् s. स्रक्) genus fabulae (Wils. «a minor drama, such as the Vikrambrvasi»).

त्रीक 1. 4. (गता र गत्याम् ए.) ire; ए. हिक्, हीक्.

च्यत्त m. (tres oculos habens e त्रि et मृत्त्) nomen Sioi. Ман. 1. 7315.

ज्यम्बक m. (e ज्ञि et म्राज्वका) id. A.3.50.

1. विन् 1. P. i.q. तच्.

2. तन् 1. म. (त्वचा ग्राहे) cutem accipere. Cf. त्वच्.

विच् 6. P. (संवर्षो K. वृत्याम् P.) tegere. (Fortasse huc pertinent lat. tego, mutata tenui in mediam; german. vet. dekiu; lith. dengiù; v. Graff. 5.99.)

त्वचू f. (a praec.) 1) cutis. RAGH. 3.26. 2) cortex.

त्वच n. (r. त्वचू s₄ म्र) id.

त्वञ्च 1. P. (गती K. इती P.) ire; v. तञ्च, िटक्

লোন Ablat. sg. pron. 2^{dae} pers., qui in initio compp. thematis vice fungitur, v. gr. 265. et 679.

त्वतम् (a praec. s. तम्) i. q. त्वत् .

লেব্যুणাকুস্তুचित्त Adj. (BAH. e TATP. লেব্যুण - লেন্ + गुणा tui virtutes - et BAH. স্নাকুস্তুचित्त, স্নাকুস্ত + चित्त, attractam mentem habens) tuis virtutibus attractam mentem habens. IN. 5.35.

corl (gr. 265.) tu. (Lat. tu, lith. tù, gen. tawês, hib. tu, goth. thu, slav. ty, gr. τούν, τύ, σύ.)

वर् 1. A. interdum P. festinare. H. 4.47.: त्वरस्व भीम; N. 20.17.: त्वरते भवान् ; In. 5.52. H. 2.16.: त्वर्माणाः; SA. 1.33.: भर्त्र अन्वेषणे त्वरः; MAH. 1.7539.: द्रष्टन् तान् त्वरन्ति — त्वरित festinans. N. 2.26. 23.21. — Caus. त्वर्यामि incitare. R. Schl. II. 64.63.: हता वैवस्वतस्य ते काशल्य त्वरयन्ति माम्; N. 19.12.: स त्वर्यमाणा बङ्गशः (V. तुर, तूर, तूर, तृरं e. तर, et cf. slav. tvorjú facio, tvarj creatura, ratione habitâ, radicem चर् q. v. et ire et facere significare; hib. tuairim «I go round, encompass, draw a circle».)

त्वरा f. (r. त्वर s. म्रा) festinatio.

लिए m. (r. लिच् s. तु) 1) faber lignarius. 2) Vis vakarmanus, deorum artifex. RAGH. 6.32. (v. নস্ত).

1. विष् 1. १. ४. 1) lucere, splendere. Внатт. 14.70.: ति-त्विषु:; Rig-V. 52.6.: तित्वेष. 2) in dial. Ved. collustrare, ornare. Rig-V. 102.7.: स्रमात्रन् त्वा धि-षणा तित्विषे मही «immensum te hymnus ornavit magnus».)

2. त्विष् f. (a praec.) splendor, lumen. RAGH. 3.15.4.75.; v. त्विषाम्पतिः

त्विषा f. (r. त्विष् s. म्रा) id.

तिवाम्पति m. (luminum dominus e तिव्यू in gen. pl. et पति) sol. Am.

त्स्र 1. म. (क्झाता) clam, occulto ire. (Cf. सृ i.e. स्र.) c. म्रव in dial. Ved. aufugere. RIG-V.71.5.: म्रवत्सरत. पृशापय: «aufugit pugnax hostis».

घ

यर् 6. म. (संवृती) tegere, operire. (Cambro-brit. tuzaw id.)

युर्व 1. म. (हिंसायाम् म. वधे म.) laedere, ferire, occidere. (एन. तुर्व, उर्व, धुर्व, तुर्व.)

द

द (r. दा s. म्र) dans, in fine compp. ut जलाद. 1. देश्रा 1. P. (in tempp. special. nasalem ejicit) mordere. N. 14.12.: म्रदशद् दशमे पदे; R. Schl. I. 45.20.: ददंश्र दशनै:; SAK. 133.8.: ब्रिम्बाधरन् दशसि चेद् भ्रमर